

Zločinné chování ukrajinské SS divize

Galizien na Slovensku

- CZ24 News | 16. dubna 2022

SLOVENSKO: Do Prečína vstoupily první jednotky divize Galizien už 12. října. Nejbrutálněji se choval velitel Herasimovič, v bestiálnosti ho překonával pouze nějaký Horoško. Na veřejnou popravu neznámého partyzána, povoláním profesora, nakomandovali bubnováním celou obec. Před popravou chtěli říci cosi jako proslov, ale partyzán se jim vytrhl a utíkal směrem na Bodinou. Začali po něm pálit, rozstříleli ho, a když k němu doběhli, ještě do něho kopali. Poslední výstřel do hlavy vypálil z bezprostřední blízkosti jistý Spiš.

14. října obsadili esesáci z divize Galizien Košecké Rovné, Zliechov a Rovné. Při výpravách se dopustili řady zvrhlostí – už na začátku vystříleli cikánský tábor v Belé, přičemž vraždili odstrašujícími způsoby. 25. října vtrhli do Nižné Boci. Hned po příchodu zorganizovali ve škole soud, čtyři vojáky odsoudili k trestu smrti zastřelením. Odsouzence stříleli na mostě, odkud padali do vody. Jeden se však zachránil. Šestiletého chlapce zastřelili jen proto, že měl u sebe ruský slovníček a rubly. V sousední Vyšné Boce zastřelili Adolfa Králíka, otce čtyř dětí.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

29. října přepadli Mladoňov u Lazů pod Makytou. Obyvatelé byli ještě v postelích, když vtrhli mezi domky. Ženy a děti vyhnali ven. Muže stříleli na místě do týla. Potom rabovali, Brali peníze a cennosti, stejně jako vše, co se komu líbilo. Potom osadu vypálili do základů. Nikdo nesměl zachraňovat ani to nejpotřebnější. Pozůstalí se museli dívat, jak jejich mrtví manželé, otcové a synové leží v kalužích krve a banditi ničí jejich celoroční úrodu, domy a všechny hodnoty nabyté vlastní prací. To vše podstoupili jen proto, že k nim k oddechu zavítali partyzáni.

„U nás“, píše se v obecní kronice obce Kunerad, „vystřídali Němci svoje jednotky jednotkami ukrajinských vojsk. Tihle velmi pečlivě slídili po horách za partyzány. Často posílali pod všelijakými záminkami do vesnic své vojáky, aby vyslídili o partyzánech, co se jen dalo. Někdy přišli dva až čtyři do krčmy, kupovali našim občanům pití, nadávali na Němce a na Hitlera, strhávali si německé odznaky, skákali, dupali a plivali na ně a potom vyzvídali, kde jsou partyzáni. Když se našel člověk, který jim uvěřil a zavedl je do hor k partyzánům, stávali se z nich naoko partyzáni, ale jen nakrátko, protože za pár dní utekli a potom vedli své jednotky proti partyzánům. Kromě toho udali také ty občany, kteří jim dali informace, odvezli je do Žiliny, kde je věznili, týrali, trýznili a nakonec je odeslali do koncentračních táborů v Německu.“

„Po dobytí Banské Bystrice nastal na Slovensku takový klid,“ zapsal si plukovník Pobiguščij, „že velitelé mohli jezdit ke svým jednotkám rozmístěným v horách sami, bez ochrany. Obyvatelstvo se chovalo velmi přívětivě, takže vánoční svátky oslavili mnozí z nás v pohostinných slovenských rodinách.“ Za klid, přívětivé chování obyvatelstva a slovenskou pohostinnost se divize odvděčovala takhle:

„4. prosince přišla do naší obce Čičmany posádka skládající se převážně z Ukrajinců. Měla kolem tří set mužů. Ihned zatkli Andreja Radenu, předsedu RNV a notáře Karola Danielise. Předsedu později objevili zavražděného v Žilině. Notáře odvěkli do koncentračního tábora. 6. prosince nařídil velitel nástup všech mužů od šestnácti do šedesáti let, z nichž měl být každý desátý zastřelený. Až po úpěnlivých prosbách a po závazku třiceti majetných občanů, že ručí za životy členů posádky, ke krvavému masakru nedošlo.“

„30. prosince 1944 odpoledne přijela do naší obce Pružina skupina SS-manů z Fačkova. Všichni mluvili ukrajinsky. V hospodě udělali osobní prohlídku dělníka Ondřeje Sádeckého z obce Brienšty. Našli u něho potvrzení, že je spolehlivým průvodcem partyzánů. Zatkli ho a odvezli do Fačkova, kde ho příšerným způsobem mučili. Vytrhali mu zuby, nařezali kůži na prstech a polámali údy. Mrtvola vykazovala hrůzné stopy násilí. V noci dvě čety esesáků naši obec a klidně spící obyvatelstvo zburcovaly ze spánku střelbou z kulometů, automatů, pušek a výbuchy ručních granátů. Divoká střelba trvala téměř celou hodinu. Když utichla, vydali se dva velitelé ke starostovi obce Antonovi Kardošovi, kterého odvedli z domu a přikázali mu, aby je zavedl k místnímu notáři Bohumilu Kubíčkovi. Oba zadrželi. Také všichni příslušníci tohoto oddílu SS hovořili ukrajinsky. Potom podpálili stodolu Martina Spitze nacházející se v blízkosti obecního domu. Ráno odvedli starostu Kardoše k potoku a zákeřným způsobem, výstřelem do týla, zhasli jeho nevinný život. Když ještě jevil ubožák známky života, trápení tohoto chudáka ukončili sérií výstřelů. Velitel tehdy prohlásil, že jestli ještě vkročí do obce partyzán a nedostanou o tom ihned zprávu na velitelství SS v Domanicích a Fačkově, vypálí celou obec a chlapy postřílejí. Všichni také vyběhli ven, aby ukázali, jak se budou chovat. Pouze jediný z jejich velitelů, ukrajinský pop, který už sám nemohl snést bestiální počínání, se dalších akcí už nezúčastnil. Skupina nemilosrdných barbarů podpálila dům a hospodářské budovy nebohého starosty obce, stejně jako dům Emanuela Kardoše. Když si Kardoš klekl před velitele a prosil ho, aby jeho dům nepodpalovali, udeřili ho do hlavy a nemilosrdně odhodili.“

Divize rychle našla ospravedlnění barbarského řádění. Plukovník Pobiguščij ho ve svém deníku vysvětloval po svém: „Měli jsme i problémy. Jedním z nich byla brigáda Dirlevanger. Její mužstvo se dopouštělo různých násilností vůči slovenskému obyvatelstvu, všude za sebou zanechávalo špatnou pověst, a co bylo nejhorší, brigáda byla podřízena naší divizi, čímž její špatná pověst padala i na nás. Slovákům se těžko vysvětlovalo a dokazovalo, že je brigáda samostatnou vojenskou jednotkou, kterou pouze přidělili k naší divizi. Podobné to bylo také s východotureckou jednotkou. Velel jí standartenführer SS, Němec, který přijal islám, nechal se titulovat kníže a změnil si jméno na Harún ar-Rašid. Jeho jednotka se dopouštěla nejrůznějších zločinů vůči obyvatelstvu – a to vše šlo na náš účet.“

Výmluva však měla velkou chybu. Jak příslušníci brigády Dirlevanger, tak východoturecké jednotky nemluvily ukrajinsky.

Buhuš Chňoupek: Banderovci

Výňatky z druhé části, ze stran 205-207

nakladatelství Futura

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

Autor: Buhuš Chňoupek

[ZDROJ](#)